

בית הדין האזרחי לערוזה ירושלים

ב"ל [REDACTED]

1 15 פברואר 2020

2

לפניכם:

כב' השופטת יפה שטיין

[REDACTED] (קטין)

המערער

ע"י ב"כ: עו"ד איתמר כהן

המוסד לביטוח לאומי

המשיב

ע"י ב"כ: עו"ד עמרי בנייאל

3

פסק דין

4

5 1. ערעור זה הוגש נגד החלטת הוועדה הרפואית לעוררים (ילד) שהתקנסה ביום 15.5.19 (להלן:
6 "הועדה").

7 2. הוועדה קבעה כי המערער, לצד 1.10.2017, אינו זוקק להשגחה חלקית בגין אלרגיה למזון – חלב.

8 3. בהליך בבית הדין קוים דיון מוקדם בפני כב' הרשומות אסתור שחזור ולאחר מכן הגיעו הצדדים
9 סיכומיהם בכתב והתייק הווער לחכרעתו.

דיון והכרעה

10 4. חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה – 1995, מסמיך את בית הדין לדון בערעור על החלטה
11 של הוועדה הרפואית לעוררים בשאלות משפטיות בלבד. על פי ההלכה הפסוקה, נדרש בית הדין לבחון
12 אם חריגה הוועדה מסמכותה, טעתה בשאלה שבחוק, הסתמכה על שיקולים זרים או התעלמה
13 מהוראה המחייבת אותה (עב"ל (ארצ) 10014/98 **יצחק הוז - המוסד לביטוח לאומי** פ"ע לד, 213).

14 5. ועדת ער-ילד היא ועדת מקצועית המורכבת ממומחים בתחום רפואיות הילדיים, הסייע והמקצועות
15 הטיפוליים. משכך, ומאחר שקביעותיה הן קביעות רפואיות-מקצועית, בית הדין לא יתלויף את
16 שיקול דעתו בשיקול דעתם של חברי הוועדה המקצועית, אלא יבחן אם נפלה טעות המשפטי
17 בהחלטת הוועדה (רב"ע (ארצ) 11-0/0 צבי סימן טוב - המוסד לביטוח לאומי פ"ע ב' 133).

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

ב"ל

1 6. בתקנה 1 לתקנות הביטוח הלאומי (ילד נכה) תש"ע – 2010, (להלן: "התקנות"), שנותרתה
2 3 "הגדירות", נקבע כך:

4 4 "ילד נכה" – כל אחד מלאה:

- 5 5 (1) ילד הזוקק לטיפול רפואי מיוחד;
6 6 (2) ילד התליי בעורת הזולות;
7 7 (3) ילד עם ליקוי מיוחד;
8 8 (4) ילד הזוקק להשגחה חלקית של הזולות;

9 9 באשר לס"ק (4) מבארת התקנה כי ילד הזוקק להשגחה חלקית של הזולות הוא "ילד שמלאו לו
10 10 50 ימים, אשר רופא שמוסד הסמיכו לכך, קבוע כי בשל ליקוי, מחלת ברונית, בעיות התנהלות או
11 11 הבנה ל Kohlea של הילד, הוא זוקק לנוכחות של הזולות בקרבתו, כדי למנוע מצבם סיכון לעצמו או
12 12 לאחריהם וזאת באופן החוריג במידה ניכרת ילדים בני גילו";
13 13 להשלמת התמונה ניתן כי בתקנה 1 מוגדר גם "ילד עם ליקוי מיוחד" – ילד אשר רופא מומחה
14 14 ברפואת ילדים, אשר המוסד הסמיכו לכך, קבוע כי מותקיים בו אחד הליקויים המופיעים בתוספת
15 15 השנייה", כאשר בין המקרים המפורטים בתוספת השנייה ניתן למצאו את מי שמתקיים בו התנאי של
16 16 השגחה מלאה, פרט (2) לתוספת השנייה, על שני טיעפו הקטנים במצטרב.

17 18 7. להלן נביא מהאמור בפרוטוקול הוועדה העומדת במרכזה ערעור זה.
19 19 אם המעורר בדבירה בפני הוועדה מסורה כך:

20 20 יש אלרגיה לחלב זה התחילה מגיל שנה – מאז שהחילה לאכול חלב.
21 21 בגיל שנה נתתי לו משתה חלביו וראיתי שהוא לו שלפוחיות בפנימיו אז חיכיתי ואז
22 22 אחרי חודש נתתי שוב ושוב והוא שלפוחיות. אז סבא שלו נתן לו משתה והוא היה
23 23 ממש כמעט נחנק וחמותי שהיה אחות נתנה לו פניטיל זהה הרגיע אותו ולא
24 24 הלכנו לרופא. אחרי ההתקפה הה זו נלכנו למומחה אלרגיה שאמר שהוא ציריך
25 25 מזוק איפון. מאז הוא לא אכל חלביו ולא היו התקפים. הוא אוכל, דגים, ביצים.
26 26 המשפחה מצפה שאביה סייעת למשפחה. יש שם איפון וגם אצלוי.
27 27 מבחן התפתחות הוא עשה הפלול".

28 29 8. הוועדה דנה בעניינו של המעורר וקובעת בזו הלשון:

30 30 "דיון ונימוקים
31 31 בן שנה ושמונה חודשים, ידוע בסובל אלרגיה לחלב. היו בעבר שלושה אירועים
32 32 קלים שחלו ע"י מתן פניטיל שניתו ע"י הסבאתה.
33 33 לא נבדק בעת האירוע ע"י רופא ולא נלקח – לרופאות חירום. במקב רופא
34 34 אלרגולוג. מצויד עם איפון.
35 35 לא עדות רפואי של מרכיב נשימתי בעת האירועים האלרגיים. אין סובל
36 36 מאסתמה.

בית הדין האזרחי לעובדה ירושלים

ב''ל

1 הועודה מצינה שהעדר אסתטמה או מרפיב נシימי בעת ארוּ אלרגי הסיבוי
2 לאירוע אנפילקטיק חריף היא אינה מירבית.
3 בהתאם להעודה דוחה את העורר.

4
5 9. בסעיף הרלוונטי לקביעת קיומה של השגחה חלקית רשותה הוועדה:
6 "אירוע קל שחלף אחרי מתן פנטזטיל ע''י המשפחה – ללא תיעוד רפואי של
7 תגובה נסימתית או מרפיב נシימי בעת הארוּ".
8

9 10. בסעיף הנוגע לקיומה של השגחה מלאה כתבה הוועדה:
10 "אין סכנה (מחוק בכו צ' במקור, בתוספת חתימה וחותמת של חבר הוועדה פרופ'
11 קפלן, י.ש.) לא עונה לקריטריונים של השגחה מלאה".
12 13. צוין כי באשר לסעיף זהטען המערער כי עצם מהיקת המילים "אין סכנה", שהועודה סקרה
13 מלכתחילה כי נכון לנוכן לכותבו, יש בה כדי להזות נימוק מספיק להחזרת העניין לוועדה על מנת שתתנקק
14 אם אכן היא סבורה שאין סכנה בעניינו של המערער. המשיב מנגד טוען כי לוועדה מסורת הרשות
15 לתקן את הפרוטוקול עת נרשם דבר בטעות, באמצעות מהיקה כדין וחתימה וחותמת לידה – כפי
16 שנעשה – ואין בכך כדי להחוות עילה להחזרה בכל מקרה ומקרה. בעניין זה אכן הצדק עם המשיב כי
17 אין בעצם התקון כדי להוכיח החזרת בעניין לוועדה. יחד עם זאת, נראה שמן התקון היה לפרט
18 מהם אותם קריטריונים עליהם לא עונה המערער, כפי שנעשה באשר להשגחה תלκית, ובאופן
19 שיאפשר לבית הדין לחתקנות אחר הלאן מחשבתה של הוועדה, וכפי שנראה שהועודה התחלת
20 לעשות עת רשותה "אין סכנה" חלף בחירותה להיתלות באירועי הוראות הקריטריונים, מבלי לפרט
21 מה הם, והאם מדובר בקריטריונים שבתקנות (הדברים כאמור לעיל על סכנה וסבירו עצמו, בין
22 היתר) או בקריטריונים אחרים שלא נרשמו בתקנות.
23

24 11. המערער נסמך בעיקר על מסמך אלרגולוג ד"ר בר סלע מיום 18.12.23, לפיו נמצא המערער אלרגי
25 לחלב בהתאם לתבחיני עור.

26 26. ד"ר בר סלע מותאר את שלושת האירועים האלרגיים שאירעו למערער בעבר:
27 "תלונות החולים:
28 3 פעמיים תגובה לאחר אכילת חלב.
29 בראשון פריחה בפנים, בשניה פריחת בכל הגוף ובאחרונה גם צרידות. אוכל כל
30 דבר אחר ללא בעיה".

31 31. במסקנותיו קובע ד"ר בר סלע כך:
32 • "יליד/ה אלרגיה לחלב.
33 • לאור מעורבות נסימתית בעבר, נמצא/ת בסיכון ברור לתגובה
34 אנפילקטית מסכנת חיים.
35 • הילד אינו מסוגל/ת לזהות סיכונים אקריאים, והוא/ה יכול לטפל בעצמו
36 בעת צורך.

בית הדין האזרחי לעובודת ירושלים

ב'ל

- 1 • זוקק להשגחת מבוגר בבית ובכל מסגרת אחרת כדי למנוע חסיפה
2 אפשרית ואפילו אקראית, לחלב. המבוגרת המשגיחת חייבת להיות
3 יכולת ומוכנה להזוריק לה אדרנליין בעת הצורך, שכן אינה יכולה
4 לטפל בעצמו במקרה של תגובה (כ"כ במקור, י.ש.).
5 • עליו להיות מצויד במכשיר אפיקון (אדרנליין) תקין ולשאת אותו עמו באופן
6 קבוע".
7
8 12. ב"כ המערער טוען כי משאם המערער מסרה שהמעערער כמעט נחנק באירוע השלישי, לא ברור מדוע
9 אין הוועדה מקבלת אמריתה אלא זורשת ויעוד רפואי. בנוסף, ככל שנדרש תיעוד רפואי מפני
10 המעערער למסמך הארגולוג ד"ר בר טלע לעיל ואין לחיבת המערער להגיע לטיפול רפואי בבית החולים
11 בสมוך לאירוע לאחר שתופל על ידי סבתו שהוא במקרה רפואיים, ובraudטס
12 קובעת מהימנות ואミニות התלונות שבפניו, אלא נסמכת על האמור במסמכים רפואיים, ובraudטס
13 ראשית היא קבועה כי לא הוכח קיומו של מרכיב נשימתי. בהעתרת אגב יצוין כי באותו מסמך תואר
14 האירוע השלישי כאירוע של צידות ופריחה, ולא של חנק (ה גם שברצידות יש אכן מרכיב נשימתי).
15 יחד עם זאת, ד"ר בר טלע סבור כי המערער מצוי "בສיכון ברור לתגובה אנפילקטית מסכנת חיים".
16 גם אם אכן סבירה הוועדה – והיא רשות לסביר זאת בהתאם לשיקול דעתה הרפואי – כי המקרים
17 המתוארים אינם מקימים עיליה כאמור, ראוי היה שתתייחס לאוთה קביעה, בשים לב למרכיבויה
18 בטיעוני המערער.
19
20 13. מעיוון בפרוטוקול הוועדה עולה כי הוועדה מפרשת את מונח ההשגחה החלקית הקבוע בתיקנות,
21 ככלל חובת עדות רפואית של מרכיב נשימתי בעת קרות האירועים הארגניים או מרכיב נשימתי אחר
22 כגון אסתמה. פרשנות זו נשענת ככל הנראה, אף שלא פירטה את המקור לה, על חזר המל"ל-הшиб
23 לקביעת זכאות ל振奋תILD לילדים עם אלרגיה למזון. כידוע, מדובר בחזר המפנה לדרג ראשון
24 בלבד וכי יכול לסייע לוועדה בהחלטתה, אך אינו מחייב אותה לפעול לפיו.
25
26 14. בית הדין הארץ פסק כי על מנת לענות על הגדרות ההשגחה האמורה בתיקנות לא נדרש קיומו של
27 אירוע אנפילקטטי או נשימתי (עב"ל (ארצ) 17-06-48375 א.א. (קטין) ני המוסד לביטוח לאומי (ניתן
28 ביום 30.5.2018).
29 בנוסף פסק בית הדין הארץ כי על פי הוראות החוזרים, במקרים של אלרגיה קשה לא ניתן
30 דרישה לתיעוד רפואי ממוסד רפואי (בר"ע (ארצ) 14-07-54288 פלוני – המל"ל (ניתן ביום
31 25.5.2015).
32 במספר פסקי דין בבתי הדין האזרחיים נפסק כי העובדה שלא קיים תיעוד על אירועים מסכני חיים
33 אין בה נימוק מספק לקבעה כי הילד רק בשנים אינו זוקק להשגחה קבועה וזאת מושם שקיים
34 חזקת פיה הוריו מלאים אחר הוראות הרפואיים ומונעים חשיפה למויצרים (ראו: ב"ל (ת"א)
35 44034-08.ע.ב. (קטינה) ני המוסד לביטוח לאומי (ניתן ביום 21.1.2016; ב"ל (ת"א) 62542-11-15

בֵּית הַדִּין הָאֲזֹרִי לְעִבּוֹדָה יְרוּשָׁלָם

ב"ל

1 17 ב.מ (קטין) נ' המוסד לביטוח לאומי (ניתן ביום 27.5.2018; ב"ל (ת"א) 17-11-574 ד.א. פלונית
2 (קטינה) – המל"ל (לא פורסם).
3

4 15. לנוכח ההחלטה לעיל, ומשהנמקת הוועדה בעניינו מתרכזות בשאלת קיומו של אירוע נשימתי או
5 אנפילקטוי, דומה כי אין מנוס מקבלת העורור והחזרת עניינו של המערער לוועדה, על מנת שתתשאל
6 מחדש קביעתה בשאלת הצורך בחשגה (חלקית או מלאה) בהתאם להגדרתה בתקנות ותוקן
7 התיקשות כאמור במסמך ד"ר בר סלע מיום 23.12.18 לפיו המערער נמצא בסיכון ברור לתגובה
8 אנפילקטית מסכנות חיים. על הוועדה להתייחס לשאלת הצורך בחשגה לשם מניעת מצבים הסיכון –
9 וזאת אף אם לא קיים מרכיב נשימתי או אנפילקטוי.

10
11 סוף דבר

12 16. העורר מתקבל.
13 17. עניינו של המערער יהוזר לוועדה הנוכחי הרכב על מנת שתתשאל מחדש קביעתה בשאלת הצורך
14 בחשגה (חלקית או מלאה) בשים לב להגדרתה בתקנות. הוועדה תתייחס בהחלטתה במונחים
15 ובמפורט לעובדה כי בטעוד הרפואית רשום שהumarur נמצא בסיכון ברור לתגובה אנפילקטית מסכנות
16 חיים (מסמך ד"ר בר סלע מיום 23.12.18).
17 18. המערער, הוריו ובא מוחו יזמנו להופיע בפני הוועדה.
18 19. החלטת הוועדה תהיה מונפקת ומפורטת.
19 20. המשיב ישתתף בשכר טרחת ב"כ המערער בסכום של 2,500 ש"ש שיישולם בתוך 30 יום ממועד קבלת
20 פסק דין.
21 21. על פסק דין זה ניתן להגיש בקשה רשות ערעור לבית הדין הארץ לעובודה בתוך 30 יום ממועד קבלתו
22 אצל הצד המבקש לעשות כן.

23 ניתן היום, כ' שבט תש"פ, (15 פברואר 2020), בהעדן הצדדים ויישלח אליהם.
24

25
26 נטה שטיין, שופטת